

Și totuși ne iubim

Agafia

Brațele dimineții zgârie geamul
poartă stigmatul îmbrățișărilor grăbite
cuvinte
ca niște obiecte inutile
fac piruete printre aburi de cafea
arome perfide
decopertează rutina
ecoul de ieri
la confluența dintre două lumii
păzim echilibru cerere și ofertă
stabilim tacit
până unde merge singurătatea
ascultăm rugina cum pulsează
înainte de-a reîncepe alergarea
să acoperim fisurile
amestecul de obișnuință și iubire
a ceea ce crezi că sunt
a ceea ce cred că ești